

at man ikke veed, hvad de, hvem Loven nærmest vedkommer, tænke om dens Indhold. Jeg har ikke fundet mig fyldestgjort ved Henviisningen til Raadsforsælen med 10 af de meest anseete Mænd, som Motivterne til den foreløbige Lov antyder; man veed nemlig ikke, hvem disse Mænd ere, og hvad de have yttret. Mit Savn har betydelig vundet i Forgelse derved, at saa mange forskellige Ansuelser have udtalt sig, paa den ene Side fra den vestindiske Generalgouverneur og paa den anden Side fra de kyndige Mænd, der have dannet Udvalget i nærværende Sag, og som uagtet deres Indsigter erkjende, at de Forhold, hvorom der handles, staae dem mere eller mindre fjernt. Det er saaledes gaaet med denne Lov, som det maatte gaae med enhver Lov, der vedkommer de vestindiske Der, at de Forhold, som bestaae paa disse Der, have fremkaldt betydelig Tvivl hos mig, og jeg kan derfor ikke nægte, at mit Ønske om en Forandring af Dernes Organisation er meget levende. Det har været Tilfældet, at disse Der have fristet den besynderlige Skjæbne, at, medens Aaret 1848 har skænket os den frieste Constitution, medens det har løst Slaveriets Kæmper paa de vestindiske Der, er paa dem en næsten dictatorisk Magt nedlagt i en enkelt Mands Haand, der endogsaa har grebet ind i Lovgivningen paa en saare betænkkelig Maade, — en Magt, hvorpaa jeg har seet Exempel endogsaa i disse Dage, eller rettere endnu idag, idet han har fuldkastet en Deel af den almindelig criminelle Lovgivning ved en provisorisk Anordning, — en Magt, der har sat denne Embedsmand istand til at udgive en provisorisk Anordning, hvorved en constitueret Politimester er bleven bemyndiget til, tildeels uden Appel, at idømme indtil eet Aars offentligt Arbejde. Det forekommer mig, at en saadan Administration fremkalder, og jeg veed, at den ogsaa har fremkaldt betydelige Savn hos en Deel af Befolkningen derovre, og derfor kan jeg ikke nægte, at jeg vilde ønske, hvad der ogsaa fra flere Sider er blevet ønsket, at det Hverv, som interimistisk er overdraget General-Gouverneuren fra Regjeringens Side, og hvorpaa jeg navnlig har seet Beviis i den Instrux, som er givet den fungerende Generalgouverneur under 29de Septbr. 1848,

at dette Hverv snart maatte nærme sig sin Fuldbgyrdelse. Det blev paalagt denne Mand at henvende sin Opmærksomhed især paa Ordningen af de communale Forhold, og jeg seer deri det første Skridt til en Overgang til Ordningen af de vestindiske Ders Anliggender. Efter de Bemærkninger, der ere gjorte af den høitærede Finansminister, maa jeg antage, at der endnu ikke er skeet Noget i den Retning, som Generalgouverneurens Instrux gaaer ud paa, men jeg tør da haabe, at det snart vil skee; thi det er nødvendigt, for at man, naar der foreligger den danske Rigsdag en Lov, kan vide, hvad den Deel af den danske Befolkning, som lever paa de vestindiske Der, mener om sine egne Anliggender. Den er ikke repræsenteret paa den danske Rigsdag; men netop derfor maa man ønske, at der dog gives en sikret Vej gennem Lovgivningen, ad hvilken dens Lanker og Ønsker med Hensyn til dens egne Anliggender kunne naae til den danske Rigsdag.

Finansministeren: I Anledning af, hvad den sidste ærede Taler har yttret, kan jeg hovedsagelig, troer jeg, henholde mig til, hvad jeg tidligere har udtalt om den Forandring, som forestod i Colonialadministrationen og i Coloniernes hele Forhold. Jeg vilde kun ønske, at den ærede Taler til de faktiske Meddelelser, han gjorde om den overordentlige Magt, der havde været lagt i Generalgouverneurens Haand, havde soiet den Meddelelse, at den atter er ham berøvet ved, saavidt jeg husker, en kongelig Udsærdigelse af 1ste Juli forrige Aar. Derefter er den lovgivende Myndighed, som var nedlagt i hans Haand, ganske betagen ham og indskrænket til virkelige Nødstilfælde, i hvilke tværtimod steds Generalgouverneuren i Vestindien, og ikke blot den overordentlige Regjeringscommissair, som den Nærværende har været, har været berettiget til at tage Initiativet. Jeg er den ærede første Landstingsmand for Kjøbenhavns Balgkreds (H. P. Hansen) meget forbunden fordi han har udtalt, at det ikke var hans Mening, at faste nogen Skygge paa de vestindiske Embedsmænd og den fungerende Generalgouverneur isærdeleshed med Hensyn til de noget mangelfulde Oplysninger, der foreligger; men naar den ærede Ordfører dog